

man fri for at hjemsoge de samme Egne. Det vilde jeg sætte Pris paa, ikke alene for Beboernes Skyld, men ogsaa for vor egen Skyld, idet vi da fik Lejlighed til at gøre os bekendt med andre Egne, hvor vi ikke før have været. I Forbindelse hermed skal jeg henvende en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen). Det ærede Medlem talte om det Tryk, der særlig hviler paa Sognene ved Jægerspris. Det ærede Medlem sagde, at vi i 16 Aar aarlig kom til den samme Egn. Jeg vilde have sat Pris paa, om det ærede Medlem havde gjort opmærksom paa, at det er der Artilleriet holder sine aarlige Fægtningsskydningsøvelser, ellers forstaaer man jo ikke denne Forkærlighed for at komme til samme Egn, men det er vanskeligt at komme bort fra dette Terrain. Der har for øvrigt været anstillet Undersøgelser for at finde et andet Terrain, hvori Artilleriets Skarpskydninger kunde afholdes, men det er desværre ikke lykkedes. En anden Udvej var at lægge Mandskabet i Lejr ved Jægerspris, saa vare vi helt fri for dette Spørgsmaal, og det er allerede under Overvejelse. Lagde man Mandskabet i Lejr, vilde man ogsaa vinde andre Fordele; man vilde efterhaanden kunne komme bort fra at indkvartere Mandskabet paa Marchen maaske baade frem og tilbage. Det mishige ved den nuværende Ordning er, at Artilleriet, der skal ligge indkvarteret i denne Egn, undertiden ligger et Par Mil fra Skydepladsen, saaledes at de om Morgenen maa marchere et Par Mil til Skydningen og, naar denne er færdig, marchere et Par Mil tilbage, altsaa ligge Natten over, inden man kan tiltræde Hjemmarchen. Men havde vi Lejr derude, kunde vi meget godt undgaa paa Hjemmarchen til Kjøbenhavn at indkvartere Artilleriet under Vejs. Thi Lejren vilde jo komme til at ligge umiddelbart ved Skydepladsen; efter endt Skydning kunde der samme Dag marcheres direkte til Kjøbenhavn. Man kunde maaske ogsaa spare Indkvarteringen paa Udmarchen, men saa maatte man rigtignok lade Mandskabet ligge 3 Nætter i Lejr i Stedet for ellers kun i 2. Men det hele er jo kun et Penge-spørgsmaal; kunde vi faa en Lejr etableret, vilde det være særdeles behageligt. Som sagt, jeg ønsker i saa Henseende at gøre opmærksom paa, at det i Virkeligheden ligger Myndighederne paa Sinde at undgaa denne Byrde for Beboerne — hvilket jo er selvfølgelig. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds

(Dinesen) ankede endvidere over, at Kvarterværterne fik saa sent Underretning om den dem tildelte Indkvartering. Jeg tror, at i Reglen ligger Skylden derfor hos Sognefogederne. Jeg kan i alt Fald oplyse for mit Vedkommende, at da jeg for 2 Aar siden var Stabschef ved Øvelsdivisionen under Øvelserne her paa Sjælland, afgik alle Ekspeditioner, vedrørende Indkvartering hos Beboerne og sligt, meget betimeligt fra Divisionen, men ikke desto mindre fik vi de samme Klager fra Beboerne over, at de først fik Underretning i sidste Øjeblik. Det var os altsaa derfor magtpaaliggende at komme under Vejr med, hvorledes det gik til, og Divisionen befalede derfor en Undersøgelse. Ved denne viste det sig da, at Skylden laa hos Sognefogederne. I Divisionens Rapport kom der da til at staa følgende — jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse dette Par Ord, for at ærede Medlemmer kunne se, at det er Sager, der ligge Militæret paa Sinde —: „Marchbestemmelser, Kvarteranvisninger og tilsvarende Ekspeditioner til de civile Myndigheder bleve betimelig udsendte forinden de forskellige Perioder. Det har alligevel vist sig, at Beboerne som Regel sent, ofte først paa selve Ankomstdagen, flere Gange endog slet ikke, have modtaget Meddelelse fra de civile Myndigheder om den forestaaende Indkvartering, og at Grunden hertil oftest skyldes Mangel paa Foretagsomhed hos de paagældende Sognefogeder. Det bør paalægges disse, straks efter modtagen Meddelelse om en forestaaende Indkvartering, paa behørig Maade at bekendtgøre dette for alle de paagældende Beboere, hvilket baade vil være i Hærens og ikke mindst i Befolkningens Interesse.“

Jeg har oplæst dette, for at ærede Medlemmer, som sagt, kunne se, at Spørgsmaalet er paaagtet af os, og jeg skal tillade mig at forhandle nærmere med min Kollega, Indenrigsministeren, om, hvad der kan gøres for at give Sognefogederne Paalæg i saa Henseende. I Anledning af et andet Spørgsmaal, der blev fremdraget af det samme ærede Medlem om Udlaan af Tæpper til Kommunerne, skal jeg oplyse, at Hæren har en Beholdning af 8,000 gamle Tæpper, som have været benyttede i Lejren ved Hald. Disse Tæpper kunde vi desværre ikke i Sommer udlaane til Kommunerne af den Grund, at de bleve benyttede af det Mandskab, vi havde i Lejr paa forskellige Steder. Det vil derfor være meget ønskeligt at faa denne Beholdning af Tæpper forøget. Kunde man faa